

вате. И въ тази малката смокиня сящо тъй има животъ. Тя се радва и казва: „Какво ли ще правятъ тия братя и сестри тукъ?“. Казвамъ: ще се помолимъ на Бога, и ти както и всички други плодове, ще се помолите съ насъ. Послѣ ще ви приемемъ на гости у себе си, ще ви дадемъ приемъ, ще ви покажемъ каква любовъ имаме. Радватъ се тѣ, казватъ: ние сме готови на всичко онова, което вие направите; у насъ нѣмаме двѣ мнѣния, едно мнѣние имаме, затова сме дошли на земята, да изпълнимъ благата Воля Божия. Ние сме пратени на земята да се учимъ. И нѣма по-красиво нѣщо отъ това, да се учимъ. Учишъ ли се, ще дойде Любовта да те подкрѣпи, Като дойде любовта, ще дойде Истината и ще ти донесе свободата. Откажешъ ли да се учишъ, нѣма да дойде Любовта. Не дойде ли Любовта, нѣма да дойде Истината, и нѣма да има радость.

Нѣкои казватъ: и въ апостолскитѣ врѣмена имаше три течения: Павелъ бѣше човѣкъ на Мѣдростъта, Иоанъ бѣше човѣкъ на Любовта, а Яковъ — човѣкъ на волята, на Истината. Той искаше да докаже, че не трѣбва само вѣра, но и воля. Тия три течения сѣ три мнѣния за живота. Въ тѣхъ нѣма противоречия. За всинца ви има три мнѣния. Нѣкои отъ васъ сте иоановци, нѣкои сте кито апостолъ Павла,